De diagnose van de vroege ziekte van Lyme door de Vlaamse huisarts

Haio: HEYLEN Bregt , KUL
Promotor: MATHEÏ Cathy
Praktijkopleider: REUBENS Sofie

Context: Volgens huidige richtlijnen steunt de diagnose van de ziekte van Lyme op het klinisch herkennen van het vroege stadium. Wij onderzochten of Vlaamse huisartsen goed zijn in het herkennen van een erythema chronicum migrans (ECM) en welke denkwijze zij hanteren bij presentatie van de vroege ziekte van Lyme.

Onderzoeksvraag: Welke plaats heeft serologie in de diagnose van Lyme bij de Vlaamse huisarts en in welke mate verschilt dit van de huidige literatuur?

Methode: Een online enqu?te werd verspreid via de Vlaamse huisartsenwachtposten.

Resultaten: 90% van de deelnemers herkent een ECM als het zich op een typische wijze presenteert (met centrale verbleking), 46% als het zich atypisch presenteert. Er werd vier tot vijf keer vaker Borrelia serologie aangevraagd als de deelnemer een ECM meende te herkennen dan wanneer ze dit niet herkenden. In ongeveer 70% van de gevallen waar een ECM herkend werd, volgde er ook een antibioticabehandeling. Serologie aanvraag had geen invloed op het aantal behandelingen.

Conclusie: Vlaamse huisartsen zijn over het algemeen goed in het herkennen van een ECM (tenzij atypisch presenterend) en in het behandelen van vroege ziekte van Lyme. De rol van serologie wordt in dit stadium echter overschat.